

Hayatın Sesi

Her birimizin içindeki hayatın sesi diğereine teğet geçiyor ve rehberliğiyle yalnızlığımızı unutturacağına, bizleri daha çok yalnızlaştırıyor.

Kelimeler bildiğimiz anlamlarında değiller sanki.

Hâlbuki kulak vermeyi hatırlarsak, bu döngü kendiliğinden kırılacaktır. Nefsanî bulutlar dağılmaya başlayacaktır. Hayatın içsel sesini daha rahat ve daha sağlıklı duymuş oluruz.

Birbirimizden farklı olabiliriz. Bu hayatın ve ilahi sevginin bir tezahürüdür. Bambaşka şeylere inanıp bambaşka doğruları benimseyebiliriz. Hatta birbirimizle çelişen, çarpışan şeyleri kucaklamış da olabiliriz. Ama bu birimizin diğereine saygı duymama, kabul etmeme, benimsememe hakkını doğurmaz. Hor görme ve rahatsız etme gücünü vermez.

Çünkü insandan insana, kalpten kalbe giden bir yol var. Esas mesele o yolun açık olmasıdır. O yolun temiz olmasıdır.

O yol gönlün yoludur. O yol ruhun yoludur

Dolayısıyla hayatın sesi, hayatın kulağına ulaşmalı anlamı ve hayatın gayesini anlamak ve ayrıntıları kavramak için...!

Gelişip büyüme için...!

Bu nedenle dünyaca ünlü Lübnanlı Süryani-Marunî yazar HALİL CIBRAN şöyle yazmıştır:

"BENİM içimdeki hayatın sesi senin içindeki hayatın kulağına ulaşamaz. Yine de kendimizi yalnız hissetmemek için konuşalım."

Evet, konuşalım ama merhametli farkındalıkla. Zira merhamet acımak değildir. Acıtmamaktır. Samimiyet ise merhametin anasıdır.

Dış dünyanın değişkenlikleriyle değil, içsel rehberimizin (ruhumuzun) erdemleriyle barışık olarak konuşmak, asıl zenginliğin ve mutluluğun anahtarıdır. Kendimize ve başkalarına karşı sevgiyle yaklaşarak, mütevazı bir şekilde konuşmak, içsel dinginliğin ve gerçek merhametin kaynağıdır.

Hayatımızın gayesini ve değerini fark etmek için büyük ve gösterişli olmamıza gerek yok. Mütevazı kalarak, içsel derinliğimizi keşfederek, kendimizi ve dış dünyayı samimiyetle anladığımızda, hayatımızın gayesine ve öz değerine kavuşmuş oluruz.

Yusuf Beğtaş